

Arbejdsmarked og betalingsbalance

Niels Blomgren-Hansen og Jørgen Petersen

Danmarks Nationalbank

SUMMARY: The paper discusses methodological problems of measuring competitiveness and analysing the impact of competitiveness on the external current account. On the basis of an econometric model an attempt is made to pinpoint the reasons for the present high unemployment and extreme external current account imbalance and to calculate the necessary improvement of the competitiveness of Danish producers to restore, at the same time, high employment and external current account balance.

I. Indledning

Som led i det igangværende arbejde med at udbygge Nationalbankens finansielle sektormodel (Blomgren-Hansen 1975a; 1975 b) med en model af den »reale« økonomi og med henblik på at bidrage til en vurdering af størrelsesordenen af dansk økonomis balanceproblemer har Nationalbankens forskningsgruppe foretaget en respecifikation og opdatering af den finansielle sektormodels relation til bestemmelse af stigningen i den gennemsnitlige nettogæld til udlandet. Når bortses fra kursjusteringer og statistiske fejl og udeladelser samt forskelle i vægtningen af de enkelte måneders nettolåntagning, svarer stigningen i den gennemsnitlige nettogæld til udlandet fra halvår til halvår til underskuddet på betalingsbalancens løbende poster.

Udgangspunktet for modelspecifikationen er en keynesiansk velfærdøkonomi bestående af to produktionssektorer: en beskyttet sektor, hvor produktionsomfanget bestemmes af den indenlandske efterspørgsel, og en konkurrerende sektor, hvor produktionsomfanget bestemmes af den samlede »verdensefterspørgsel« og landets konkurrenceevne. I begge produktioner indgår importerede, ikke-indenlandsk producerede råvarer. Say's lov – fortolket som

Artiklen er en revideret og afkortet version af et notat med samme titel af 31. marts 1977. Af pladsmæssige hensyn har det været nødvendigt at bortskære en analyse af estimationsresultaternes stabilitet ved ændringer i specifikation og observationsperiode samt en modelberegning af udviklingen i betalingsbalanceunderskud og udlandsgæld 1977-85 under alternative forudsætninger om beskæftigelse og inden- og udenlandsk lønudvikling. Interesserede vil kunne rekvirere det omtalte notat ved henvendelse til forfatterne.

Arbejdsmarked og betalingsbalance

Niels Blomgren-Hansen og Jørgen Petersen

Danmarks Nationalbank

SUMMARY: The paper discusses methodological problems of measuring competitiveness and analysing the impact of competitiveness on the external current account. On the basis of an econometric model an attempt is made to pinpoint the reasons for the present high unemployment and extreme external current account imbalance and to calculate the necessary improvement of the competitiveness of Danish producers to restore, at the same time, high employment and external current account balance.

I. Indledning

Som led i det igangværende arbejde med at udbygge Nationalbankens finansielle sektormodel (Blomgren-Hansen 1975a; 1975 b) med en model af den »reale« økonomi og med henblik på at bidrage til en vurdering af størrelsesordenen af dansk økonomis balanceproblemer har Nationalbankens forskningsgruppe foretaget en respecifikation og opdatering af den finansielle sektormodels relation til bestemmelse af stigningen i den gennemsnitlige nettogæld til udlandet. Når bortses fra kursjusteringer og statistiske fejl og udeladelser samt forskelle i vægtningen af de enkelte måneders nettolåntagning, svarer stigningen i den gennemsnitlige nettogæld til udlandet fra halvår til halvår til underskuddet på betalingsbalancens løbende poster.

Udgangspunktet for modelspecifikationen er en keynesiansk velfærdøkonomi bestående af to produktionssektorer: en beskyttet sektor, hvor produktionsomfanget bestemmes af den indenlandske efterspørgsel, og en konkurrerende sektor, hvor produktionsomfanget bestemmes af den samlede »verdensefterspørgsel« og landets konkurrenceevne. I begge produktioner indgår importerede, ikke-indenlandsk producerede råvarer. Say's lov – fortolket som

Artiklen er en revideret og afkortet version af et notat med samme titel af 31. marts 1977. Af pladsmæssige hensyn har det været nødvendigt at bortskære en analyse af estimationsresultaternes stabilitet ved ændringer i specifikation og observationsperiode samt en modelberegning af udviklingen i betalingsbalanceunderskud og udlansgæld 1977-85 under alternative forudsætninger om beskæftigelse og inden- og udenlandsk lønudvikling. Interesserede vil kunne rekvirere det omtalte notat ved henvendelse til forfatterne.

en teori om lighed mellem værdien af den effektive efterspørgsel og værdien af det ønskede faktorudbud – gælder, idet den offentlige sektor antages at kompensere for fluktuationer i husholdningernes og virksomhedernes investerings- og opsparingsdispositioner og for indkomsttab i tilfælde af ledighed.

Antagelsen om kompensatorisk finans- og socialpolitik vil sikre »fuld beskæftigelse«, men ikke nødvendigvis af indenlandske produktionsfaktorer. Beskæftigelsens fordeling på indenlandsk beskyttet produktion, indenlandsk konkurrerende produktion og udenlandsk produktion vil afhænge af efterspørgselsstruktur, konkurrenceevne og bytteforhold mellem internationalt handlede færdigvarer og råvarer.

I afsnit II opstilles en økonometrisk model til belysning af den skitserede sammenhæng mellem uligevægt på betalingsbalancens løbende poster, efterspørgselsstruktur, råvare-færdigvare bytteforhold, konkurrenceevne og ledighed. I afsnit III redegøres for den eksakte modelspecifikation og de estimerede sammenhænge. Afsnit IV indeholder afsluttende, konkluderende betragtninger.

II. Den estimerede betalingsbalancemodel

Den estimerede relation bestemmer betalingsbalanceunderskuddet defineret som stigningen i nettogælden til udlandet, DFOL, eksklusiv den stigning i nettogælden til udlandet, der skyldes nettorenteuudgifter, nettotransfereringsudgifter samt nettoimport af skibe og fly. Det således definerede betalingsbalanceunderskud er normeret med lønniveauet i udlandet, LØNUDL, korrigeret for udviklingen i den effektive kronekurs, KURS¹.

Det med det kursjusterede udenlandske lønniveau deflaterede betalingsbalanceunderskud kan følgelig fortolkes som en (implicit) *nettoimport af arbejdskraft*. Det er da også denne fortolkning, der ligger til grund for modellens specifikation.

Modellens forklarende variable er

1. *indenlandske producenters konkurrenceevne* målt ved (a) lønniveauet i Danmark i forhold til lønniveauet i 13 andre industrialiserede lande korrigeret for kursudviklingen og sammenvejet på grundlag af landenes industrivarehandel med Danmark (indeks, 1955 = 1), $\frac{LØNDK}{LØNUDL}$, (b) effektiv kurs.

1. Se appendiks 1.

Model til bestemmelse af stigningen i nettogælden til udlandet 1958.2-1976.2.

$$\begin{aligned}
 & \text{DFOL (korr.)}/(\text{LØNUDL}/\text{KURS}) = \\
 & +6711 a(t-i) \ln(\text{LØNDK}/\text{LØNUDL}) + 5681 b(t-i) \ln(\text{KURS}) \\
 & \quad (11.61) \qquad \qquad \qquad (3.42) \\
 & +7753 c(t-i) (\text{IL}-\text{I\$}) + 1102 \ln(\text{PRAW}/\text{LØNUDL}) - 43.96 \text{ MIDL} \\
 & \quad (5.95) \qquad \qquad (5.17) \qquad \qquad \qquad (4.09) \\
 & +4377 \text{ STRUKTUR} - 4.257 d(t-i) \text{ ARBLØS} + 52.36 \text{ SEA} - 470 \text{ D622} + 148 \\
 & \quad (3.93) \qquad \qquad (3.60) \qquad \qquad (4.15) \qquad (5.77) \qquad (0.98)
 \end{aligned}$$

Vægtfunktioner:

i	$a(t-i)$	$b(t-i)$	$c(t-i)$	$d(t-i)$
0	0.23 (2.46)	-0.38 (3.49)	0.67 (5.95)	2.64 (10.63)
1	0.25 (10.42)	-0.11 (1.50)	0.33 (5.95)	0.73 (8.87)
2	0.23 (5.59)	0.10 (2.08)		-0.49 (4.96)
3	0.18 (3.20)	0.25 (5.51)		-1.02 (7.61)
4	0.11 (2.43)	0.33 (6.88)		-0.86 (8.32)
		0.34 (7.22)		
		0.29 (7.26)		
7		0.18 (7.23)		
Σ	1.00	1.00	1.00	1.00

R^2 (korr.) = 0.935 D.W. = 2.62 S.E. = 73.5
 Antal observationer = 37 Antal frihedsgrader = 24

Tal i parentes er koefficienternes t -værdier. Lagfordelingerne a , b og d er polynomide af 2. grad; lagfordelingen c er lineær. I alle fire lagfordelinger er koefficienten til periode $(t-n-1)$ a priori fastlagt til 0.

- (indeks 1955 = 1), KURS, og (c) differencen mellem danske bankers udlånsrente og renten i udlandet repræsenteret ved eurodollarrenten (decimalbrøk), IL-I\$,
2. *bytteforholdet mellem importerede råvarer og importeret arbejdskraft* (indeks, 1955 = 1), $\frac{\text{PRAW}}{\text{LØNUDL}}$
 3. *den midlertidige særtold* fra 21/10 1971 til 1/4 1973 (i procentpoints), MIDL.
 4. *efterspørgselsstrukturen*, STRUKTUR, defineret som differencen mellem på den ene side de faste erhvervsinvesteringer og de private automobilkøbs og på den anden side den samlede offentlige efterspørgsels andele af den samlede indenlandske efterspørgsel ekskl. lagerinvesteringer.
 5. *sæsonen* målt ved variabelen SEA, der antager værdien 1 i første halvår og -1 i andet halvår,
 6. en dummy, D622, der er medtaget for at neutralisere en desværre uforklaret stærk vækst i nettogælden til udlandet fra første til andet halvår 1962.
 7. *ledigheden* i Danmark (i 1000) ARBLØS.

III. Diskussion af modelspecifikationen

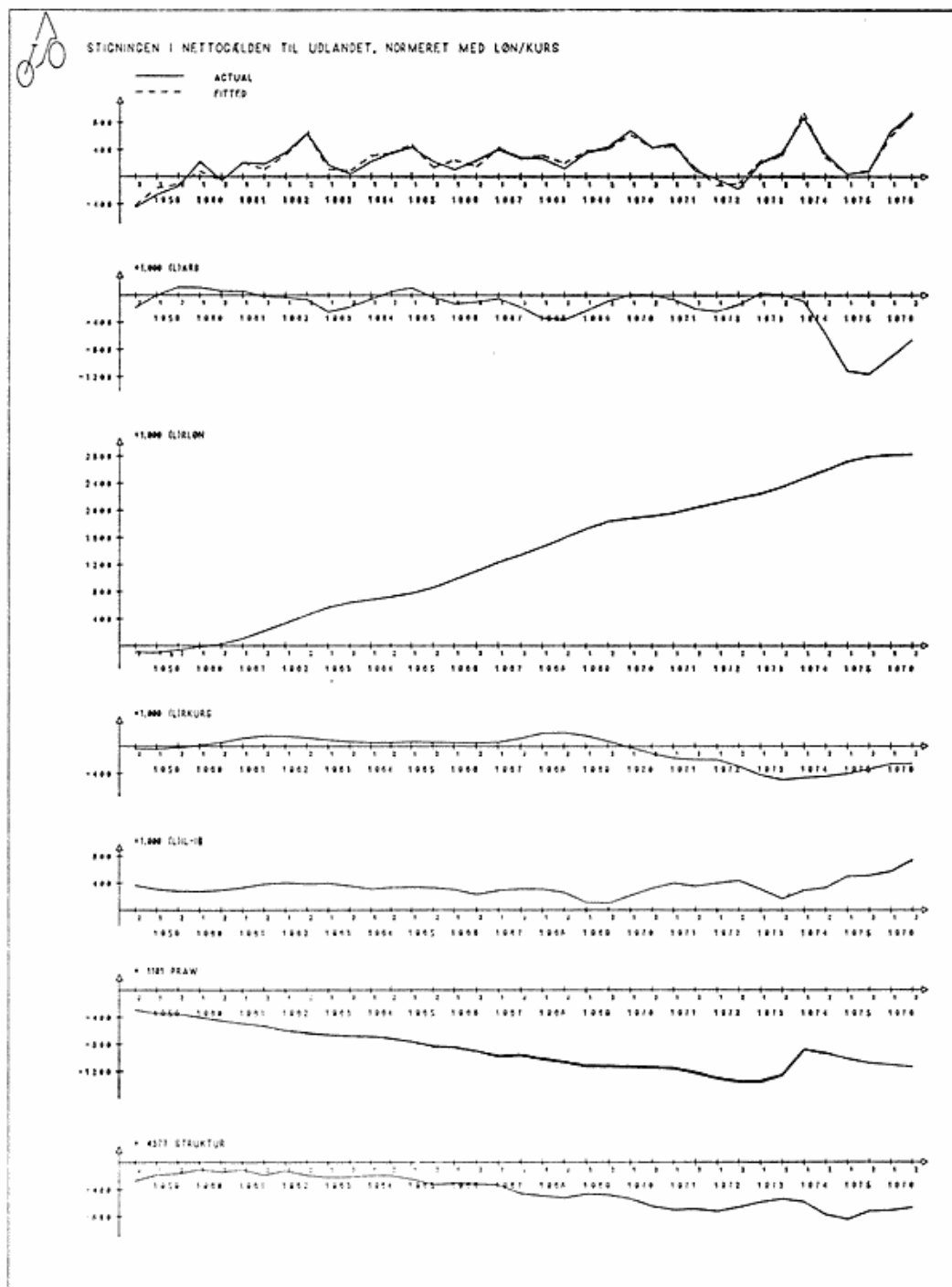
Udenrigshandelsmodeller og udenrigshandelens liberalisering

Ulig de fleste økonometriske betalingsbalanceanalyser består den opstillede model ikke af særskilte import- og eksportfunktioner.

Den væsentligste begrundelse for at forsøge en énligningsmodel er håbet om herigennem at eliminere eller i det mindste formindske et alvorligt økonometrisk problem ved traditionelle flerligningsmodeller.

Som bekendt er verdenshandelen og ikke mindst industrivarehandelen de industrialiserede lande imellem i 50erne og 60erne vokset adskilligt hurtigere end indkomst og produktion. Årsagen hertil skal antagelig findes i dels den betydelige, gradvise liberalisering af udenrigshandelen – oprettelse af Fællesmarkedet og EFTA, gennemførelsen af Kennedy-runde-toldnedsættelserne m.v. – dels den generelt øgede kommunikation og den deraf følgende nedbrydning af informationsbarrierer.

De danske erfaringer m.h.t. udenrigshandelens vækst er helt igennem typiske for de europæiske industrialiserede lande. Fra 1955 til 1975 øgedes såvel

FIGUR I.

Tegnet v.h.a. program udviklet af Tyge Vorstrup Rasmussen, Økonomisk Institut, Københavns Universitet.

import som eksport af varer og tjenester i faste priser knapt dobbelt så hurtigt som nettonationalindkomsten i faste priser på trods af, at strukturen i udenrigshandelen ikke synes at indicere indkomstelasticiteter væsentlig forskellig fra én.

Den teoretisk mest tilfredsstillende løsning på misspecificationsproblemet ville selvsagt være at udvide de særskilte eksport- og importfunktioner med mål for liberaliseringen og den øgede kommunikation. I praksis har det imidlertid vist sig umuligt at konstruere sådanne mål.

I mangel heraf forekommer én-ligningsmodellen en simpel og rimelig metode til elimination eller i det mindste begrænsning af misspecificationsproblemet. Metoden implicerer, at de deltagende lande i de forskellige liberaliseringsaftaler har kunnet forhandle sig til en acceptabel grad af betalingsbalanceneutralitet. For hypotesens approksimative gyldighed taler, at en regering næppe kan tænkes at ville tilslutte sig en liberaliseringsaftale, som den *ex ante* måtte skønne ville øge landets økonomiske balanceproblemer.

Udenrigshandelsmodeller og markedsstruktur

Lærebøgenes særskilte import- og eksportfunktioner bygger implicit på den antagelse, at der er begrænset substitutionsmulighed mellem varer produceret af indenlandske producenter og af varer produceret af udenlandske producenter. Økonomisk vækst i indlandet må følgelig modsvares af en stort set proportional stigning i importen, og økonomisk opgang i udlandet vil tilsvarende resultere i en hermed proportional eksportfremgang.

For så vidt angår industrivareområdet er antagelsen om begrænsede substitutionsmuligheder ikke realistisk. Industrivarehandelen mellem den vesteuropæiske industriøkonomis enkelte regioner (lande) – og det er langt den dominerende part af disses industrivareomsætning – er præget af konkurrence mellem indenlandske og udenlandske producenter. Konkurrencen er selvsagt ikke fuldkommen. Produktdifferentiering og etablerede kunderelationer giver den enkelte producent en begrænset prispolitisk bevægelsesfrihed, men kun på kort sigt. På lidt længere sigt vil konkurrenternes produktudvikling (imitation) og salgsarbejde erodere konkurrencefordele i form af specielt attraktive produkttegenskaber og etablerede kunderelationer og – som under fuldkommen konkurrence – tvinge den producent ud af markedet, der kun kan eksistere i kraft af en pris, der overstiger konkurrenternes minimale gennemsnitlige produktions-, udviklings- og distributionsomkostninger (inkl. normal profit).

I en konkurrencesituation er der ingen nødvendig sammenhæng mellem vækst i produktion og indkomst på den ene side og udenrigshandelens omfang og betalingsbalancesaldoen på den anden. Stærkere vækst i én region end i de

øvrige må – når bortses fra fluktuationer i kapacitetsudnyttelse – skyldes hurtigere voksende faktorudbud og/eller hurtigere stigende faktorproduktivitet. Om den stærkere vækst i faktorudbud og/eller faktorproduktivitet ledsages af øget eller mindsket nettoimport vil afhænge af, om efterspørgselen stiger hurtigere eller langsommere end produktion og indkomst. Er væksten i potentiel produktion og efterspørgselsudviklingen balanceret, vil den ikke berøre kapacitetsudnyttelsen og nettoimportens størrelse. En ubalanceret udvikling i potentiel produktion og efterspørgsel vil afspejle sig i såvel kapacitetsudnyttelse som nettoimport.

En illustrativ regional konkurrencemodel

Nedenstående formaliserede model af samspillet mellem de enkelte regioner i en konkurrenceøkonomi tjener til illustration af betydningen af udviklingen i henholdsvis »verdens«-efterspørgsel og konkurrenceevne.

De enkelte regioners produktionsmuligheder antages at kunne beskrives ved éns iso-elastiske produktionsfunktioner af typen

$$X_i = A_i \cdot L_i^a \cdot K_i^b \cdot M_i^c \cdot O_i^{1-a-b-c} \quad (i = 1, n), \quad (1)$$

hvor L_i er indsatsen af arbejdskraft, K_i er indsatsen af kapital (»maskintimer«), M_i indsatsen af importerede råvarer, og O_i indsatsen af organisationstalant og foretagsomhed (en knap, fast faktor). Konstanten A_i er et mål for den i 'te regions totale faktorproduktivitet. Konstanterne a , b og c (ens for alle regioner) angiver produktionens elasticitet m.h.t. henholdsvis arbejdskraft, kapital og råvarer.

For de enkelte producenter er verdensmarkedspriserne på henholdsvis færdigvarer, p , og råvarer, q , samt regionens lønniveau, w_i , og kapitalomkostningsniveau, r_i , givne data, på grundlag af hvilke de optimerer deres produktionsomfang. Det optimale udbud for producenterne i region i kan udledes til

$$X_i = O_i \left[A_i \left(\frac{a \cdot p}{w_i} \right)^a \cdot \left(\frac{b \cdot p}{r_i} \right)^b \cdot \left(\frac{c \cdot p}{q} \right)^c \right]^{\frac{1}{1-a-b-c}} \quad (2)$$

Af markedsligevægtbetingelsen

$$\sum_j X_j = X,$$

hvor X står for »verdens« efterspørgselen efter færdigvarer, beregnes verdensmarkedsprisen p ,

$$p = X^{\frac{1-a-b-c}{a+b+c}} \cdot (a^a b^b c^c)^{\frac{-1}{a+b+c}} \cdot q^{\frac{c}{a+b+c}} \cdot \left[\sum_j O_j (A_j \cdot w_j^{-a} \cdot r_j^{-b})^{\frac{1}{1-a-b-c}} \right]^{\frac{1-a-b-c}{-(a+b+c)}} \quad (3)$$

Ved substitution af (3) for p i (2) bestemmes den i 'te regions optimale produktion,

$$X_i = X \cdot \frac{O_i (A_i \cdot w_i^{-a} \cdot r_i^{-b})^{\frac{1}{1-a-b-c}}}{\sum_j O_j (A_j \cdot w_j^{-a} \cdot r_j^{-b})^{\frac{1}{1-a-b-c}}} \quad (4)$$

$$X_i = X \cdot \frac{O_i \cdot f_i^{\frac{-a-b}{1-a-b-c}}}{\sum_j O_j \cdot f_j^{\frac{-a-b}{1-a-b-c}}} \quad (5)$$

hvor f_i er det generaliserende, harmoniske gennemsnit af de for den i 'te region specifikke faktorpriser korrigeret for den totale faktorproduktivitet i regionen,

$$f_i = (A_i \cdot w_i^{-a} \cdot r_i^{-b})^{\frac{1}{-a-b}} \quad (6)$$

Af (5) fremgår det, at den optimale produktions langtids elasticitet m.h.t. de gennemsnitlige, relative faktorpriser er $(-a-b) / (1-a-b-c)$, d.v.s. produktionens elasticitet med hensyn til de indenlandske variable produktionsfaktorer (med negativt fortegn) divideret med produktionens elasticitet m.h.t. de invariable produktionsfaktorer.

På kort sigt er kapitalindsatsen en invariabel produktionsfaktor. Produktionens korttids elasticitet m.h.t. de gennemsnitlige, relative faktorpriser reduceres følgelig til $-a / (1-a-c)$.

Af Danmarks Statistiks input - output tabel for 1966 (bind I, tabel c) kan man beregne, at af industriens produktionsværdi opgjort til faktorpriser (ekskl. de enkelte industriers indbyrdes leverancer og udenlandske leverancer i konkurrence med dansk industri) medgik 29 pct. til indkøb af importerede råvarer og varer og tjenester fra andre indenlandske erhverv, 50 pct. til aflønning af arbejdskraft og 21 pct. til dækning af bruttokapitalomkostninger (re-

parationer og vedligeholdelse, afskrivninger og forrentning) samt egentlig profit.

Ved produktionselasticiteter m.h.t. arbejdskraft og materialer svarende hertil, vil produktionens korttidselasticitet m.h.t. den gennemsnitlige, relative faktorpris være $-0.50 / 0.21 = -2.4$. På længere sigt vil elasticiteten være langt større. Antages blot halvdelen af restindkomsten at medgå til bruttoaflønnning af en på længere sigt variabel kapitalindsats, får man et elasticitetsskøn på $-0.605 / 0.105 = -5.8$.

Disse elasticitetsskøn indicerer, at en relativ stigning i de gennemsnitlige, relative faktorpriser slår igennem på den optimale produktion med en styrke, der er mellem 2,4 og 5,8 gange så kraftig som gennemslaget af en relativ vækst i »verdens«-efterspørgselen.

Betalingsbalanceudvikling og udlandskonjunktur

I lyset heraf var det ventet, at den økonometriske analyse ville indicere en relativt svag, men dog klart positiv sammenhæng mellem udlandskonjunktur og nettoeksportens omfang.

Det viste sig imidlertid ikke muligt inden for rammerne af den opstillede énligningsmodel at efterspore nogen effekt overhovedet på den danske betalingsbalance af fluktuationer i kapacitetsudnyttelsen i de for konkurrencen med danske virksomheder 13 vigtigste industrialiserede OECD-lande (sammenvejede på grundlag af deres industrivarehandel med Danmark).

Dette negative resultat skyldes måske nok i et vist omfang økonometriske vanskeligheder ved at diskriminere mellem betalingsbalanceeffekten af den udenlandske konjunkturudvikling og den i hovedtræk hermed nært korrelerede indenlandske konjunkturudvikling.

Analysen bør ikke fortolkes som stridende mod den udbredte opfattelse, at udlandskonjunktoren er af væsentlig betydning for eksportudviklingen. Point'en er, at en konjunkturbetinget eksportfremgang ikke er ensbetydende med betalingsbalanceforbedring. Et udenlandsk konjunkturopsving vil ifølge modellen kunne påvirke betalingsbalancen ad to – modsatrettede – kanaler. På den ene side vil det fremkalde en stigning i de udenlandske faktorpriser og dermed en bedring af dansk produktions konkurrenceevne. På den anden side vil det smitte af på råvarepriserne og dermed forværre bytteforholdet. Nettoeffekten er usikker.

Betalingsbalanceudvikling og konkurrenceevne

At formel (6) fremgår det, at konkurrenceevnen bør måles ved det gene-

raliserede, harmoniske gennemsnit af de indenlandske faktorpriser korrigeret for den *totale* faktorproduktivitet.

Fra en umiddelbar betragtning kan den gennemsnitlige arbejdsproduktivitet forekomme at være en rimelig approksimation til den vanskelige estimerbare størrelse total faktorproduktivitet.

Det er ikke tilfældet.

I en konkurrenceøkonomi vil svigtende ordreindgang og/eller permanent underskud hurtigt tvinge virksomhederne til at indstille en produktion, der er urentabel, givet konkurrenternes priser, det indenlandske faktorprisniveau og den teknisk opnåelige produktivitet i den pågældende produktion. Stiger de indenlandske faktorpriser, må produktion og beskæftigelse tilpasses nedad, indtil de fortsat beskæftigedes produktivitet er steget tilstrækkeligt til, at produktionen igen kan bære deres aflønning.

Af disse banale sammenhænge mellem løn, beskæftigelse og produktivitet i en konkurrenceøkonomi følger også, at indeks for relative arbejdsomkostninger per produceret enhed – unit labor costs – er vanskeligt fortolkelige indikatorer for udviklingen i et lands konkurrenceevne. Er strukturen i to landes økonomier éns, produktionsfunktionerne isoelastiske m.h.t. arbejdsindsatsen, konkurrencen fuldkommen og tilpasningen øjeblikkelig, vil de to landes arbejdsomkostninger per produceret enhed være ens, uanset forskelle i lønudvikling og produktionsteknik.

I praksis er konkurrencen selvsagt ikke fuldkommen og produktions- og beskæftigelsestilpasningen til ændringer i afsætningsvilkår og omkostningsniveau ikke øjeblikkelig. Udviklingen i beregnede arbejdsomkostninger per produceret enhed vil derfor typisk stige med stigende lønniveau og falde med stigende efterspørgsel. Men en vis korrelation mellem arbejdsomkostninger per produceret enhed og konkurrenceevne i en tilpasningsperiode af ukendt og antagelig varierende længde gør ikke arbejdsomkostninger per produceret enhed til et anvendeligt mål for konkurrenceevne.

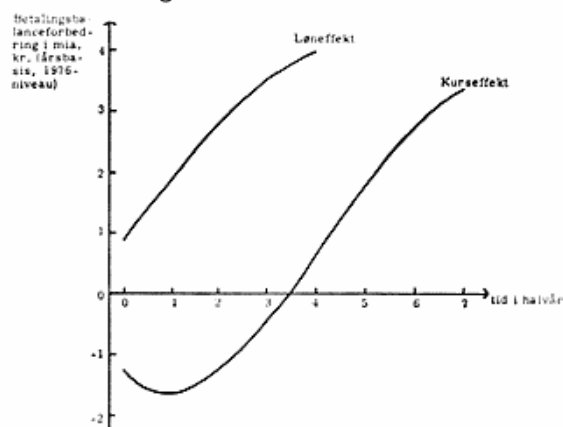
En forskellig udvikling i total faktorproduktivitet må indebære en forskellig udvikling i teknologisk eller organisatorisk henseende. Sådanne forskelle vil typisk gøre sig gældende mellem lande på et meget forskelligt økonomisk udviklingstrin, men kan næppe eksistere inden for økonomisk og kulturelt snævert integrerede områder som Vesteuropa og USA; hertil er diffusionen af teknologiske og organisatoriske nyskabelser for hurtig.

Begrænser man analysen af udviklingen i konkurrenceevnen til de industrialiserede vestlige økonomier, er det derfor næppe nogen alvorlig fejlspecifikation at undlade korrektion for forskelle i total faktorproduktivitet.

Betalingsbalanceeffekten af en relativ lønstigning

Den økonometriske analyse bekræfter ganske utvetydigt de relative faktorprisers betydning for betalingsbalanceudviklingen.

Af modellen kan det beregnes, at en stigning på 5 pct. i det relative danske lønniveau ved kompenserende efterspørgselsstimulerende indgreb med henblik på at eliminere beskæftigelseseffekten vil resultere i et varigt årligt merunderskud på betalingsbalancen af størrelsesordenen 3,9 mia. kr. (1976 niveau). Dette resultat er ret robust over for alternative specifikationer og ændringer i observationsperiodens længde. Det er således ikke en isoleret afspejling af de sidste års dramatiske udvikling.

FIGUR 2. *Betalingsbalancens tilpasning til en permanent reduktion på 5 pct. af henholdsvis det relative lønniveau og den effektive kronekurs.*

Betalingsbalanceeffekten af en relativ kursændring

I ligevægt vil et relativt lønfald og en ækvivalent nedskrivning af kronens internationale værdi påvirke danske producenters konkurrenceevne på samme måde. Men virksomhederne vil antagelig opfatte et relativt lønfald og et relativt fald i kronens internationale værdi som to meget forskellige signaler m.h.t. den fremtidige udvikling i konkurrenceforholdene og derfor på kort sigt reagere meget forskelligt. En svagere vækst i det danske omkostningsniveau end udlandets indvarsler en gunstig udvikling; reaktionen vil være en opjustering af udbygningsplanerne for såvel produktions- som salgsapparat for at kunne udnytte den forventede bedring af konkurrenceforholdene. En kronenedskrivning vil omvendt opfattes som et tegn på og konsekvens af, at den indenlandske omkostningsudvikling er ude af kontrol. Den øjeblikkelige fordel af kronenedskrivningen ventes hurtigt »spist op« af nye omkostningsstigninger. Reaktionen vil være afventende om ikke direkte kontraktiv. (J-kurve-effekten).

Den estimerede model bekræfter den formodede forskel i virksomhedernes kortsigtede reaktioner på en relativ lønændring og en ændring i den effektive kronekurs. Af figur 2, der viser betalingsbalancens tilpasning til en permanent reduktion i det relative lønniveau på 5 pct. og en tilsvarende reduktion af den effektive kronekurs (årseffekt i mia. kr. på 1976-niveau), vil man se, at effekten på langt sigt er af samme størrelsesorden¹, men at tilpasningen til en ændring i den effektive kurs tager omtrent dobbelt så lang tid som tilpasningen til en ændring i det relative lønniveau, og at en bedring af konkurrenceevnen gennem en nedskrivning af kronens internationale værdi vil være forbundet med en midlertidig, men ganske betydelig forværring af betalingsbalancen. Estimatskønnet er imidlertid ret usikkert for den isolerede kurseffekt.

Betalingsbalancevirkningen af en relativ rentestigning

Lønningerne er ikke de eneste indenlandsk bestemte omkostninger. Rente-komponenten – supply-price-of-capital komponenten – i bruttokapitalomkostningerne er også af betydning for konkurrenceevnen. Det er imidlertid på grund af de åbenbare måleproblemer, der knytter sig til supply-price-of-capital begrebet, vanskeligt med nogen stor sikkerhed at fastslå betalingsbalanceeffekten af en relativ ændring i et lands supply-price-of-capital.

I den estimerede relation er differencen mellem danske pengeinstitutters udlånsrente og den korte rente i udlandet repræsenteret ved Eurodollarrenten taget som et særdeles groft mål for forskellen mellem det krævede »rene« kapitalafkast her i landet og i udlandet.

Effekten på vare- og tjenestebalancen af en udvidelse af rentedifferencen med én procent point kan imidlertid kun skønnes med stor usikkerhed. Dels varierer koefficienten til rentedifferencen med beregningperiode og beregningsmetode, dels kan det ikke udelukkes, at koefficienten i nogen grad afspejler »den omvendte kausalsammenhæng«: det indenlandske renteniveaus afhængighed af betalingsbalanceudviklingen.

Med disse forbehold indicerer modellen en langtidseffekt på vare- og tjenestebalancen af en udvidelse af margenen mellem det danske og det udenlandske renteniveau med 1 procent point af størrelsesordenen 900 mill. kr. (1976-niveau, årsrate).

Hvorom alting er, understøtter beregningerne den opfattelse, at en højrentepolitik er et særdeles tveægget sværd som middel til at sikre privat finan-

1. Med en t-værdi på 0.52 er differencen mellem en lønændrings og en kursændrings langtidseffekt statistisk insignifikant.

siering af et løbende betalingsbalanceunderskud. Selv på kort sigt er højrentepolitikken ansvarlig for en ganske stor del af det underskud, den har til mål at sikre finansieringen af. Efter få år vil det akkumulerede afledede betalingsbalanceunderskud mere end opveje den tilstræbte vækst i den private låntagning i udlandet (inkl. den private kapitalimport, der er en direkte følge af det til betalingsbalanceunderskuddet svarende øgede lånebehov for den private sektor).

Toldbeskyttelse som middel til at øge nationale virksomheders konkurrenceevne

Den traditionelle *nationaløkonomiske* teorier vel mest gennemdiskuterede middel til at øge de indenlandske producenters konkurrenceevne og dermed samtidig bedre betalingsbalance og beskæftigelse er told.

Som nævnt ovenfor giver den generelle gensidige toldafvikling i efterkrigstiden ikke basis for en vurdering af effekten af nationale toldpolitiske foranstaltninger. Det gør derimod den midlertidige særtold fra 21. oktober 1971 til 1. april 1973.

Fra den 21. oktober 1971 til den 30. juni 1972 udgjorde særtolden 10 pct., fra 1. juli til 31. december 1972 7 pct. og fra 1. januar til 31. marts 1973 4 pct.

Særtolden var noget nær optimal i den forstand, at den var tilrettelagt således, at den i helt overvejende grad kun ramte import i konkurrence med aktuel dansk produktion, ca. 45 pct. af totalimporten. Dermed maksimeredes dens beskyttelseeffekt samtidig med, at dens skadelige bivirkninger på omkostningsniveauet minimeredes.

De estimerede relationer indikerer da også, at særtoldens betalingsbalanceeffekt var ganske kraftig. For den periode, hvor særtolden udgjorde 10 pct., af størrelsesordenen 5 mia. kr. (helårseffekt, 1976-niveau). Den beregnede effekt var hermed på linie med den, man ville have kunnet opnå ved en sænkning af det relative danske lønniveau med 6-7 pct. Ved vurderingen heraf må man imidlertid tage i betragtning, at særtoldens karakter af at være en midlertidig foranstaltning kan have gjort den til et stærkere betalingsbalanceværn end en tilsvarende permanent told. I estimationen søgte vi – forgæves – at »fange« en sådan midlertidighedseffekt ved at indføje som argument den kendte fremtidige nedtrapning af særtolden.

Råvareprisernes betydning for betalingsbalanceudviklingen

I mange beskrivelser af den danske økonomis udvikling fremstilles bytteforholdsforbedringen i slutningen af 50'erne i forbindelse med et generelt

stærkt fald i råvarepriserne og bytteforholdsforværringen som følge af oliekrisen i slutningen af 1973 som afgørende vendepunkter.

Denne vurdering støttes af, at bytteforholdsforbedringen fra 1957 til 1959 på knap 13 pct. multipliceret med gennemsnittet af vareeksporten og vareimporten i 1957 indicerer en bytteforholdseffekt på betalingsbalancen på ca. 1 mia. kr., svarende til ca. 2,5 pct. af BNP, og at en tilsvarende beregning af effekten på betalingsbalancen af faldet i bytteforholdet fra 1973 til 1974 på godt 12 pct. indicerer en stigning i det løbende underskud på ca. 6,4 mia. kr., svarende til ca. 3,5 pct. af BNP.

Disse og tilsvarende beregninger giver imidlertid et overdrevet billede af råvareprisudviklingens betalingsbalance- og indkomsteffekt, idet de bortser fra produktionens og efterspørgselens tilpasning til de ændrede prisrelationer. Er produktionsfunktionen isoelastisk – jfr. den ovenfor beskrevne illustrative konkurrencemodell – vil råmaterialeudgiftens elasticitet m.h.t. råmaterialeprisen svare til råmaterialeudgiftens andel af udgiften til indkøb af samtlige variable produktionsfaktorer. Det har således teoretisk god mening, når den beregnede betalingsbalancemodell indicerer, at de ret drastiske ændringer i »råvare-time« bytteforholdet i perioderne 1957-59 og 1973-74 havde en adskilligt mindre betalingsbalanceeffekt, end de sædvanligvis tillægges, nemlig henholdsvis en forbedring på knap 0,7 mia. kr. og en forværring på 3,8 mia. kr.

Betalingsbalance og efterspørgselsstruktur

Arbejdsløsheds- og betalingsbalancedilemmaet er ved uændret konkurrenceevne og råvarepriser en funktion af konkurrencesektorens relative størrelse. Det vil derfor, som ofte fremhævet i de sidste års økonomisk-politiske debat, være muligt, i hvert fald på kort sigt, at øge beskæftigelsen og/eller mindske betalingsbalanceunderskuddet ved indgreb, der øger efterspørgselen efter varer og tjenester, der produceres i den beskyttede sektor, på bekostning af varer og tjenester, der produceres i international konkurrence. Om sådanne strukturpolitiske indgreb også er velegnede til at mildne balanceproblemerne på langt sigt er mere tvivlsomt. Det afhænger af deres effekt på konkurrenceevne og produktionskapacitet. Denne sammenhæng lader sig imidlertid ikke belyse inden for rammerne af den her beskrevne modell.

En række præliminære analyser bekræftede formodningen om, at importindholdet i offentligt forbrug og offentlig investering var væsentligt lavere og importindholdet i erhvervsinvesteringer og private ikke-erhvervsmæssige køb af transportmidler væsentligt højere end i den samlede indenlandske efterspørgsel.

Koefficienten til variabelen STRUKTUR, der angiver differencen mellem på den ene side erhvervsinvesteringerne og de private ikke-erhvervsmæssige køb af transportmidler og på den anden side offentligt forbrug og offentlige investeringer i forhold til den samlede indenlandske efterspørgsel (ekskl. lagerinvesteringer) indicerer, at nettoimportkvoten f.s.v.a. erhvervsinvesteringer og bilkøb er ca. 0,4 større end nettoimportkvoten f.s.v.a. offentligt forbrug og offentlige investeringer (beregnet på 1976 prisniveau).

En så betydelig forskel i de to efterspørgselskomponenters nettoimportkvote implicerer, at den ubalancerede stærke vækst i det offentlige forbrug var en afgørende forudsætning for 60'ernes stigende relative lønniveau, fulde beskæftigelse og tålelige betalingsbalanceunderskud. I 1960 udgjorde det offentliges efterspørgsel knap 17 pct. af den indenlandske efterspørgsel, erhvervsinvesteringerne (ekskl. skibe og fly samt reparationer og vedligeholdelse) 11 pct. og ikke-erhvervsmæssige køb af transportmidler ca. 3 pct. I 1976 var det offentliges efterspørgselsandel vokset til 28 pct. og erhvervsinvesteringerne faldet til godt 9 pct. De private ikke-erhvervsmæssige transportmiddelkøbs andel var uændret ca. 3 pct. Ved uændret efterspørgselsstruktur ville underskuddet i 1976 ifølge modellen have været omkring 6,8 mia. kr. større end det registrerede.

Betalingsbalanceudvikling og ledighed

Inden for den indledningsvist skitserede model af en keynesiansk velfærdsstat, hvor det offentlige gennem finans- og socialpolitiske indgreb kompenserer for fluktuationer i husholdningernes og virksomhedernes investerings- og opsparingsdispositioner og for indkomsttab i tilfælde af ledighed, vil der være en nær sammenhæng mellem uligevægt i de forskellige markeder. Uligevægt i varemarkedet i form af merimport vil modsvares af uligevægt i faktormarkedet i form af ledighed og uligevægt i de finansielle markeder i form af »pengeudpumpning« eller belastning af lånemarkederne som følge af øget offentligt opsparingsunderskud/mindsket offentligt opsparingsoverskud. De tre uligevægte er udslag af et og samme grundliggende balanceproblem: mangelfuld konkurrenceevne i forhold til efterspørgselsstruktur og råvarepriser.

Heraf følger, at der ikke uden brud på velfærdsstatens principper for kompensatorisk finans- og socialpolitik vil være nogen permanent, statisk »trade off« mellem ledighed og betalingsbalanceunderskud eller mellem betalingsbalanceunderskud og den offentlige sektors nettofinansieringsbehov.

Det vil derfor også inden for rammerne af den skitserede model af en keynesiansk velfærdsstat være en klar overspecifikation at betragte betalings-

balanceudviklingen som en *funktion* af beskæftigelsesudviklingen og den offentlige sektors nettofinansieringsbehov på linie med (forskellige mål for) konkurrenceevne, efterspørgselsstruktur og råvarepriser.

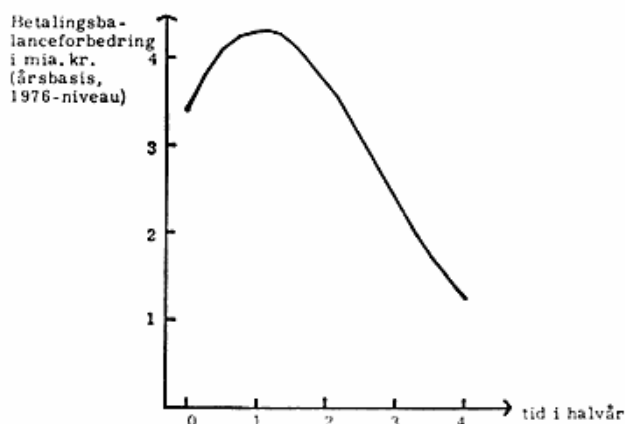
I praksis har principperne for kompensatorisk finans- og socialpolitik ikke været efterlevet til punkt og prikke. Ej heller ville det have været muligt. Fuldstændig kompensation for fluktuationer i den private opsparings- og investeringsdispositioner ville forudsætte dels meget nøjagtige forudsigelser om den økonomiske udvikling, dels en løbende »fine tuning« af den økonomiske politik.

Det vil følgelig være urealistisk og dermed en misspecifikation af betalingsbalancemodellen ganske at bortse fra fluktuationer i den samlede indenlandske efterspørgsel.

Efterspørgselsfluktuationernes fordeling på varer og tjenester, der produceres i den beskyttede sektor, og varer og tjenester, der er genstand for international konkurrence, vil afhænge af de relative priser.

På kort sigt er udbudselasticiteten i den beskyttede sektor beskeden. Producenterne vil reagere på en efterspørgselsstigning ved at sætte priserne i vejret. Herved drejes efterspørgselen i retning af importerede varer og tjenester. Den kortsigtede effekt af en efterspørgselsstigning vil følgelig være en relativ beskeden beskæftigelsesstigning og en betydelig merimport. Hertil kommer, at der i kølvandet af en efterspørgselsstigning typisk vil ske en opbygning af lagrene af importerede varer.

På længere sigt vil der ske en udbygning af den beskyttede sektor. Udbudselasticiteten øges, priserne justeres ned. Som reaktion herpå vil efterspørgselen i højere grad rette sig mod indenlandsk produktion. Den marginale »trade off« mellem ledighed og merimport mindskes.

FIGUR 3. *Betalingsbalancens tilpasning til en permanent stigning i ledigheden på 25.000.*

Som det ses af figur 3, udviser den estimerede model god overensstemmelse med den skitserede tilpasningshypotese. Taget efter pålydende indicerer modellen, at en stigning i ledigheden på 25.000 på kort sigt vil nedbringe betalingsbalanceunderskuddet med godt 4 mia. kr. (årsbasis, 1976-niveau). Men allerede efter et år vender udviklingen. Den blivende effekt er kun ca. 1/3 af første-års effekten.

Der er imidlertid grund til at tage dette analyseresultat med et gran salt. Estimation over varierende perioder viser, at den beregnede blivende effekt af en stigning i ledigheden formindskes, når estimationen udvides til at omfatte de seneste år. Dette hænger utvivlsomt sammen med, at den stærke stigning i den registrerede ledighed giver et overdrevent billede af konjunkturtilbage-slaget.

IV. Konklusion

Den empiriske analyse synes i overraskende høj grad at bekræfte den approksimative gyldighed af den indledningsvist skitserede simple model af en åben velfærdsøkonomi.

Analysen understreger således med meget stor styrke, at uligevægt på arbejdsmarkedet og uligevægt på betalingsbalancen er to sider af samme sag. Ved given efterspørgselsstruktur og bytteforhold mellem importerede råvarer og importerede færdigvarer er betalingsbalancen i hovedsagen en – forsinket – afspejling af udviklingen i konkurrenceevnen målt ved det danske lønniveau korrigeret for udviklingen i den effektive kronekurs i forhold til lønniveauet i andre industrialiserede lande. Men også det relative renteniveau er af væsentlig betydning.

På kort sigt er det muligt at kamouflere en skæv betalingsbalanceudvikling gennem en arbejdsløshedsskabende restriktiv økonomisk politik. På langt sigt er denne »trade off« mellem betalingsbalanceunderskud og ledighed imidlertid relativt svag og usikker. Svækket konkurrenceevne vil uomgængeligt resultere i såvel ledighed som betalingsbalanceunderskud.

Det er også muligt at kamouflere beskæftigelses -og betalingsbalanceeffekten af en for konkurrenceevnen ødelæggende løn- og renteutvikling ved en stadig forskydning af efterspørgselsstrukturen i retning af større offentlig efterspørgsel og mindsket udbygningstakt i de udlandskonkurrerende erhverv. Manglende konkurrenceevne vil til dels i sig selv fremkalde en sådan forskydning i efterspørgselsstrukturen. Men også denne form for kamouflage har sin pris: retablering af den udlandskonkurrerende sektor til en størrelse, som vil være nødvendig for betalingsbalanceligevægt og høj beskæftigelse på langt

sigt, vil antagelig kræve en sådan stigning i importen som følge af det store importindhold i investeringsgoder, at vanskeligheder ved at finansiere gælden til udlandet overgangsvist nødvendiggør en stigning i ledigheden.

Genskabelse af betalingsbalanceligevægt og et højt beskæftigelsesniveau forudsætter en kraftig reduktion af det kurskorrigerede relative danske lønniveau og/eller en massiv toldbeskyttelse. En markant sænkning af det danske renteniveau ville også kunne yde et væsentligt bidrag til en bedring af danske producenters konkurrenceevne, men må anses for udelukket, idet danske virksomheder må gives et tilstrækkeligt incitament til at påtage sig en så stor udenlandsk gæld, at de herigennem bidrager væsentligt til finansieringen af det akkumulerede betalingsbalanceunderskud.

Spørgsmålet om, hvor kraftig det relative kurskorrigerede lønfald eller toldbeskyttelsen må være, er imidlertid vanskeligt at besvare.

Taget efter pålydende indicerer modellen, at permanent betalingsbalanceligevægt og fuld beskæftigelse (defineret som 30.000 ledige) vil kræve et fald i det relative danske lønniveau på 21 pct., et fald i den effektive kronekurs (uden afsmitning på lønniveauet) på 24 pct. eller en importtold efter principperne fra den midlertidige importtold 1971-73 på 36 pct. Det er herunder taget i betragtning, at betalingsbalanceunderskuddet i 1976 var ca. 4 mia. kr. mindre end ligevægtsniveauet som følge af midlertidighedseffekten af den foregående periodes stærke stigning i ledigheden, omkring 1 mia. kr. mindre end ligevægtsniveauet som følge af midlertidighedseffekten af den foregående periodes stigning i den effektive kronekurs, og ca. 0,5 mia. kr. mindre end ligevægtsniveauet som følge af midlertidighedseffekten af den foregående periodes stigning i marginen mellem det danske og det udenlandske renteniveau.

Dette skøn må imidlertid antages at være for optimistisk. Af tre årsager. (1) Tilpasningen tager tid. For hvert år med betalingsbalanceunderskud stiger rentebyrden og dermed behovet for overskud på vare- og tjenestebalancen. (2) I det omfang, den stigende udlandsgæld skal finansieres ved privat låntagning, og dette indebærer en stærkere vækst i virksomhedernes udenlandske nettogæld end i deres indenlandske nettogæld, vil dette nødvendiggøre en stadig udvidelse af marginen mellem det danske og det udenlandske renteniveau med svækkelse af konkurrenceevnen til følge. (3) Den nødvendige udbygning af den konkurrerende sektor vil kræve betydelige investeringer. Disse er isoleret betragtet stærkt betalingsbalancebelastende.

Litteratur

BLOMGREN-HANSEN, NIELS. 1975 a. *An Econometric Study of the Financial Sector in Denmark*. Dissertation, University of Pennsylvania. Kan erhverves i mikrofilm og fotokopi fra Xerox University Microfilms, Ann Arbor, Michigan.

BLOMGREN-HANSEN, NIELS (1975 b. Strukturen i Nationalbankens finansielle sektormodel. *Nationaløkonomisk Tidsskrift* 2/1975.

Appendiks I

Formålet med at normere betalingsbalancesaldoen er primært fortolkningsmæssigt, nemlig at transformere betalingsbalancesaldoen til en variabel, der bedre belyser det reale balanceproblems størrelse.

Det reale balanceproblem har to aspekter, dels det til betalingsbalancesaldoen svarende mer- eller mindreforbrug af produktionsfaktorer, dels den overførsel af produktionsfaktorer mellem den beskyttede sektor og den konkurrerende sektor for udligning af betalingsbalancesaldoen, der er nødvendig ved ønsket (uændret?) efterspørgselsstruktur.

For at transformere betalingsbalancesaldoen til et mål for det således definerede reale balanceproblem, må den deflateres med et indeks for den gennemsnitlige, krævede faktoraflønning i konkurrerende produktion. Den »naturlige« norm, bruttofaktorindkomsten, BFI, er ved konstant faktorindsats et mål for den gennemsnitligt opnåede faktoraflønning. Udviklingen i BFI vil adskille sig fra den krævede gennemsnitlige faktoraflønning i konkurrerende produktion, *hvis* den opnåede faktoraflønning generelt er forskellig fra den, der kræves i udlandet, *hvis* den opnåede faktoraflønning er forskellig i den beskyttede og den konkurrerende sektor, eller

hvis den faktisk opnåede faktoraflønning – skønt sammenfaldende med den i udlandet krævede – er mindre end de indenlandske faktorerers »supply price«. Sidstnævnte tilfælde vil foreligge, hvis et højt lønniveau presser profitraten så langt ned, at kapitalapparatets nødvendige udvikling ikke vil finde sted.

Såfremt den faktisk opnåede gennemsnitlige faktoraflønning af en af disse grunde er højere end den, der kræves af de i udlandets konkurrencesektor beskæftigede faktorer, – og det vil typisk være tilfældet i et underskudsland – vil deflatering af betalingsbalancesektoren med indlandets BFI undervurdere det reale balanceproblem.

Hertil kommer, at normering med BFI vil få et givet betalingsbalanceunderskud til at synes mindre i perioder med høj kapacitetsudnyttelse og større i perioder med lav kapacitetsudnyttelse. Dette er ganske misvisende. Det reale frigørelses- og overflytningsproblem er selvsagt mindre, når der er ledige produktionsfaktorer.

Det er for at minimere disse problemer, at betalingsbalancesaldoen deflateres med det udenlandske lønniveau i industrien. Herved bortses ganske vist fra fluktuationer i kapitalens krævede aflønning, men den bias, der følger heraf, er antagelig relativ uvæsentlig.

Appendiks 2: Udskrift fra databank af tidsserier anvendt i beløingsbalance model

ID	DFOL	ARBLOŠ	LØNDK	LØNUDL	KURS	STRUKTUR	PRAW	IL-IS	MIDL
5501	*****	59.900	987741	984709	1.000083	-064671	.993211	.0470	.00
5502	-116.0	66.500	1.012260	1.015291	.999917	-059619	1.007214	.0400	.00
5601	-171.0	77.799	1.054808	1.051618	.999090	-061514	1.030219	.0330	.00
5602	71.0	66.200	1.109421	1.092176	.999570	-064165	1.097233	.0310	.00
5701	209.0	65.700	1.139498	1.142048	.999572	-056561	1.137242	.0320	.00
5702	-402.0	70.000	1.151297	1.175399	1.011968	-067898	1.037221	.2500	.00
5801	-556.0	74.750	1.175231	1.204899	1.010781	-061880	.970206	.0055	.00
5802	-551.0	55.550	1.206225	1.231469	1.016143	-061298	.942200	.0430	.00
5901	-304.0	46.700	1.257865	1.257779	1.023431	-042799	.914195	.0380	.00
5902	-149.0	38.700	1.298888	1.287095	1.022461	-037701	.931198	.0350	.00
6001	211.0	33.900	1.340829	1.328865	1.021621	-023958	.922196	.0360	.00
6002	-86.0	28.350	1.389318	1.379325	1.022387	-032339	.915195	.0390	.00
6101	237.0	23.600	1.487373	1.426183	1.007647	-024685	.910194	.0450	.00
6102	278.0	26.300	1.593659	1.477088	1.003417	-042501	.910194	.0520	.00
6201	545.0	22.000	1.663428	1.531880	1.011743	-028234	.886189	.0520	.00
6202	955.0	23.300	1.740935	1.587801	1.010650	-043669	.888189	.0490	.00
6301	103.0	37.450	1.811049	1.634373	1.012947	-050592	.888189	.0520	.00
6302	26.400	26.400	1.878770	1.688803	1.012173	-049326	.907193	.0430	.00
6401	369.0	20.950	1.958586	1.753053	1.010032	-044398	.936199	.0390	.00
6402	643.0	16.000	2.044851	1.822349	1.008326	-044299	.944201	.0450	.00
6501	635.0	12.200	2.172041	1.904676	1.008196	-057078	.947202	.0430	.00
6502	436.0	19.250	2.312599	1.970015	1.014338	-075235	.921196	.0420	.00
6601	272.0	21.350	2.448659	2.036405	1.012866	-071089	.942200	.0370	.00
6602	611.0	16.450	2.567681	2.112977	1.012726	-072982	.927197	.0260	.00
6701	962.0	15.400	2.689633	2.170728	1.008815	-076686	.891190	.0430	.00
6702	837.0	29.000	2.785164	2.231364	.985764	-105501	.931198	.0390	.00
6801	761.0	38.100	2.950190	2.293419	.959215	-113417	.905193	.0400	.00
6802	604.0	38.700	3.158490	2.393148	.956774	-120187	.908193	.0300	.00
6901	1134.0	33.050	3.315809	2.483166	.955511	-107252	.894190	.0060	.00
6902	1518.0	29.300	3.495189	2.601333	.952643	-110235	.934199	.0160	.00
7001	2041.0	24.600	3.633182	2.768981	.944449	-123257	.989210	.0330	.00
7002	1436.0	23.500	3.913921	2.929123	.942568	-148584	1.033220	.0460	.00
7101	1848.0	25.800	4.181573	3.064028	.935392	-161478	1.070228	.0540	.00
7102	872.0	33.900	4.501541	3.213760	.924618	-157595	1.060226	.0410	.83
7201	389.0	33.550	4.752182	3.411494	.914525	-165826	1.040221	.0570	8.33
7202	-211.0	26.850	4.994418	3.568583	.939021	-151223	1.040221	.0560	8.25
7301	1092.0	17.600	5.359097	3.795248	.963639	-134417	1.110236	.0320	4.58
7302	431.0	23.100	5.910038	4.011381	.967169	-123283	1.280272	.0160	.33
7401	3911.0	25.900	6.465613	4.277746	.949181	-134705	1.920409	.0480	.00
7402	1783.0	63.600	7.034844	4.663950	.963555	-177623	2.000426	.0400	.00
7501	280.0	101.200	7.718500	4.996300	.969306	-193515	1.982200	.0765	.00
7502	647.0	104.950	8.177200	5.381800	.968916	-165603	2.018000	.0602	.00
7601	5042.0	104.350	8.658700	5.710400	.966200	-163170	2.087000	.0807	.00
7602	6003.0	109.650	9.168900	6.014500	.978100	-152773	2.143000	.1025	.00